

umuligt at faa vedtaget Skatter, hvis Udbytte kommer det indeværende Finansaar fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919 til gode. De Skattelove, der blev vedtaget i Fjor i Oktober Maaned, var til Dels saadanne, som gav en maanedlig Indtægt; det var saaledes Tilfældet med Lovene om en Tillægsafgift paa Spiritus, om en Tobaksafgift, om forhøjet Ølskat og om en forhøjet Vinskat, og alle disse Love har givet en meget betydelig Indtægt og giver den hver Maaned, skønt det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) naturligvis profeterede, at jeg ikke vilde faa noget ud af disse Skatter, fordi jeg kom for sent med dem; men det regner jeg nu ikke, for det maa det ærede Medlem sige ved saadanne Lejligheder. Saadant noget siger man, men Virkeligheden har altsaa sagt det modsatte. Det ærede Medlem spaaede, at der ingen Indtægt blev af Afgiften paa Vin. Den gav imidlertid en meget betydelig Indtægt. Ligeledes skønnede han, at der ingen Mulighed var for at faa noget ud af Skatten paa Tobak; fordi der ingen Tilførsel fandt Sted, men Tobaksskatten har givet rigeligt. Foruden disse Skatter kommer til Indtægt i indeværende Aar de overordentlige Skatter paa Formue og Indkomst, som vi vedtog i Fjor, men efter den Maade, hvorpaa Folk ordentligvis betaler Skat her i Landet — og det er nok ganske menneskeligt — vil Skatterne desværre indkomme saa sent som muligt. Der staar en Amtsforsvalter foran mig; han vil vist bekræfte Rigtigheden heraf. Derefter indsender Kommunerne dem saa sent som muligt og ligger med dem, saa længe de kan. Dette fører til, at Pengene først meget sent kommer ind i Statskassen, saa at man maa være glad, naar de Penge, der efter den overordentlige Lov er forfaldet den 1. Oktober, kommer ind sidst i November, og naar de, der er forfaldet de første Dage i December, indgaar sidst i Januar. Hvis jeg turde vente, at Skatterne i Aar indkom i samme Udstrækning, i hvilken de overordentlige Skatter indkom i forrige Finansaar, vilde jeg dog se paa den finansielle Status med nogen mere Ro, end jeg gør i Øjeblikket, men jeg kan ikke vide det. De overordentlige Skatter, som indkom i Fjor,

altsaa den 1. Oktober og den 1. December 1917, gav saadant noget som 175 Mill. Kr. Maaske indkommer der i Aar et lignende Beløb, skønt det kunde være, at Merindtægtsskatten svigtede noget, men saa kan man haabe, at Tillægsskatten vil give det Beløb, hvormed Merindtægtsskatten svigter. Det er ogsaa en Grund, hvorfor jeg nødig vil forelægge Skattelovene nu, men under visse Omstændigheder vilde have foretrukket at vente dermed til næste Kalenderaar, saa vidste jeg nemlig bedre Besked. Men da Skattelovene udløber den 31. December, og der maa gives Rigsdagen Tid til at se paa Lovforslagene og gennemgaa dem omhyggeligt, maa de forelægges straks i Oktober. Jeg kan godt sige, at de samme Love vil blive forelagt, saa vidt det er muligt, saaledes, at de giver højere Indtægt. Jeg kan ikke tro, det overhovedet vil være muligt ad anden Vej at forøge Statens Indtægter klækkeligt.

Formanden: Folketingsmand Laurits Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Jensen: I sit Svar til mig pegede den højtærede Finansminister — paa en lidt overlegen Maade, om jeg saa tør sige — paa, hvorledes jeg deltog i Diskussionen om disse Spørgsmaal og optraadte i den Egenskab, jeg nu en Gang har, som Parti paa Tinge. Det kan være, det ikke passer den højtærede Finansminister, at jeg deltager i denne Diskussion, men det vil nu en Gang ikke blive anderledes; jeg vil fortsætte dermed, enten det passer den højtærede Finansminister eller ikke.

Det er meget rigtigt, at Dragerinstitutionen, som er en ganske privat Institution, har en Kontrakt som den, der blev nævnt, men den har ogsaa sine Forpligtelser. Dragerforeningens Medlemmer bliver sanktioneret af Stationsforstanderen ved Københavns Banegaard, og Dragerinstitutionen leverer til dagligt Arbejde disse 47 Mand, som ikke maa benyttes til noget som helst andet og modtager et fast maanedligt Honorar af 125 Kr. for hver. I den Anledning er det, at jeg har talt denne Stands Sag og anmodet om, at og-